

SBÍRKA MEZINÁRODNÍCH SMLUV

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 31

Rozeslána dne 13. července 2006

Cena Kč 41,50

O B S A H:

64. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o Úmluvě o přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyprské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky k Úmluvě o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, otevřené k podpisu v Římě dne 19. června 1980, a k Prvnímu a Druhému protokolu o jejím výkladu Soudním dvorem Evropských společenství (Lucemburk, 14. 4. 2005)
-

64

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 14. dubna 2005 byla v Lucemburku podepsaná Úmluva o přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky k Úmluvě o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, otevřené k podpisu v Římě dne 19. června 1980, a k Prvnímu a Druhému protokolu o jejím výkladu Soudním dvorem Evropských společenství.

Jménem České republiky byla Úmluva podepsána v Lucemburku téhož dne.

S Úmluvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky Úmluvu ratifikoval. Ratifikační listina České republiky byla uložena u generálního tajemníka Rady Evropské unie, depozitáře Úmluvy, dne 6. dubna 2006.

Při podpisu a ratifikaci Úmluvy byla učiněna následující prohlášení:

I.

„Společné prohlášení vysokých smluvních stran o stanovených lhůtách pro ratifikaci úmluvy o přistoupení

Vysoké smluvní strany zasedající v Radě za účelem podpisu Úmluvy o přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky k Římské úmluvě z roku 1980 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy prohlašují, že přijmou patřičná opatření pro ratifikaci této úmluvy v přiměřené lhůtě, pokud možno do prosince roku 2005.“

II.

„Prohlášení členských států o termínu předložení návrhu nařízení o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy

Členské státy žádají Komisi, aby co nejdříve předložila návrh nařízení o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, a to nejpozději do konce roku 2005.“

III.

„Společné prohlášení členských států o výměně informací

Vlády Belgického království, České republiky, Dánského království, Spolkové republiky Německo, Estonské republiky, Řecké republiky, Španělského království, Francouzské republiky, Irska, Italské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Lucemburského velkovévodství, Maďarské republiky, Republiky Malta, Nizozemského království, Rakouské republiky, Polské republiky, Portugalské republiky, Republiky Slovinsko, Slovenské republiky, Finské republiky, Švédského království a Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku,

při podpisu Úmluvy o přistoupení k Úmluvě o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, otevřené k podpisu v Římě roku 1980, a k Prvnímu a Druhému protokolu o výkladu Soudním dvorem Evropských společenství, v platném znění, v roce 2005,

přejíce si zajistit co nejúčinnější a nejjednotnější uplatňování ustanovení výše uvedeného Prvního protokolu,

prohlašují, že jsou připraveny pořádat ve spolupráci se Soudním dvorem Evropských společenství výměnu informací o pravomocných rozhodnutích, která na základě Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy vydávají soudy uvedené v článku 2 uvedeného protokolu. Výměna informací bude zahrnovat:

- zasílání rozhodnutí vydaných soudy uvedenými v čl. 2 písm. a) Prvního protokolu a významných rozhodnutí vydaných soudy uvedenými v čl. 2 písm. b) uvedeného protokolu Soudnímu dvoru příslušnými vnitrostátními orgány;

- *třídění a dokumentační využití těchto rozhodnutí Soudním dvorem, včetně vypracování v případě potřeby, výtahů a překladů a zveřejňování zvlášť významných rozhodnutí;*
- *předávání dokumentace Soudním dvorem příslušným vnitrostátním orgánům států, které jsou smluvními stranami protokolu, jakož i Komisi a Radě Evropských společenství.“*

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 5 odst. 1 dne 1. května 2006. Pro Českou republiku vstoupila v platnost podle odst. 2 téhož článku dne 1. července 2006.

České znění Úmluvy o přistoupení, jakož i české znění Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy z roku 1980 a české znění Prvního a Druhého protokolu, se vyhláší současně.

ÚMLUVA

O PŘISTOUPENÍ ČESKÉ REPUBLIKY, ESTONSKÉ REPUBLIKY, KYPERSKÉ REPUBLIKY, LOTYŠSKÉ REPUBLIKY, LITEVSKÉ REPUBLIKY, MAĎARSKÉ REPUBLIKY, REPUBLIKY MALTA, POLSKÉ REPUBLIKY, REPUBLIKY SLOVINSKO A SLOVENSKÉ REPUBLIKY K ÚMLUVĚ O PRÁVU ROZHODNÉM PRO SMLUVNÍ ZÁVAZKOVÉ VZTAHY, OTEVŘENÉ K PODPISU V ŘÍMĚ DNE 19. ČERVNA 1980, A K PRVNÍMU A DRUHÉMU PROTOKOLU O JEJÍM VÝKLADU SOUDNÍM DVOREM EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY SMLOUVY O ZALOŽENÍ EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ,

S OHLEDEM NA Akt o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie, a zejména na čl. 5 odst. 2 uvedeného aktu,

PŘIPOMÍNÁJÍCE, že se nové členské státy tím, že se staly členy Evropské unie, zavázaly přistoupit k Úmluvě o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, otevřeně k podpisu v Římě dne 19. června 1980, a k Prvnímu a Druhému protokolu o jejím výkladu Soudním dvorem, ve znění úmluvy o přistoupení Řecké republiky, podepsané v Lucemburku dne 10. dubna 1984, úmluvy o přistoupení Španělského království a Portugalské republiky, podepsané ve Funchalu dne 18. května 1992, a úmluvy o přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království, podepsané v Bruselu dne 29. listopadu 1996,

SE DOHODLY TAKTO:

HLAVA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 1

Česká republika, Estonská republika, Kyperská republika, Lotyšská republika, Litevská republika, Maďarská republika, Republika Malta, Polská republika, Republika Slovinsko a Slovenská republika (dále jen „přistupující státy“) přistupují

- a) k Úmluvě o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, otevřeně k podpisu v Římě dne 19. června 1980 (dále jen „úmluva z roku 1980“), ve znění vyplývajícím ze všech úprav a změn provedených
 - Úmluvou o přistoupení Řecké republiky k Úmluvě o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (dále jen „úmluva z roku 1984“), podepsanou v Lucemburku dne 10. dubna 1984,
 - Úmluvou o přistoupení Španělského království a Portugalské republiky k Úmluvě o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (dále jen „úmluva z roku 1992“), podepsanou ve Funchalu dne 18. května 1992,
 - Úmluvou o přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království k Úmluvě o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (dále jen „úmluva z roku 1996“), podepsanou v Bruselu dne 29. listopadu 1996;
- b) k Prvnímu protokolu o výkladu Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy Soudním dvorem Evropských společenství (dále jen „první protokol z roku 1988“), podepsanému dne 19. prosince 1988, ve znění vyplývajícím ze všech úprav a změn provedených úmluvou z roku 1992 a úmluvou z roku 1996;
- c) k Druhému protokolu o přenesení určitých pravomocí ve věci výkladu Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy na Soudní dvůr Evropských společenství (dále jen „druhý protokol z roku 1988“), podepsanému dne 19. prosince 1988.

HLAVA II

ÚPRAVY PRVNÍHO PROTOKOLU Z ROKU 1988

ČLÁNEK 2

V čl. 2 písm. a) prvního protokolu z roku 1988 se vkládají nové odrážky, které znějí:

a) mezi první a druhou odrážku:

„– v České republice:

Nejvyšší soud České republiky

Nejvyšší správní soud“

b) mezi třetí a čtvrtou odrážku:

„– v Estonsku:

Riigikohus“

c) mezi osmou a devátou odrážku:

„– na Kypru:

Ανώτατο Δικαστήριο

– v Lotyšsku:

Augstākās Tiesas Senāts

– v Litvě:

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas“

d) mezi devátou a desátou odrážku:

„– v Maďarsku:

Legfelsőbb Bíróság

– na Maltě:

Qorti ta' l-Appell“

e) mezi jedenáctou a dvanáctou odrážku:

„– v Polsku:

Sąd Najwyższy

Naczelny Sąd Administracyjny“

f) mezi dvanáctou a třináctou odrážku:

„– ve Slovinsku:

Ustavno sodišče Republike Slovenije

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

– na Slovensku:

Najvyšší súd Slovenskej republiky“

HLAVA III

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 3

1. Generální tajemník Rady Evropské unie předá ověřený opis úmluvy z roku 1980, úmluvy z roku 1984, prvního protokolu z roku 1988, druhého protokolu z roku 1988, úmluvy z roku 1992 a úmluvy z roku 1996 v jazyce anglickém, dánském, finském, francouzském, italském, německém, nizozemském, portugalském, řeckém, španělském a švédském vládám České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské repu-

bliky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky.

2. Znění úmluvy z roku 1980, úmluvy z roku 1984, prvního protokolu z roku 1988, druhého protokolu z roku 1988, úmluvy z roku 1992 a úmluvy z roku 1996 v jazyce českém, estonském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, polském, slovenském a slovinském jsou platná za stejných podmínek jako ostatní znění úmluvy z roku 1980, úmluvy z roku 1984, prvního protokolu z roku 1988, druhého protokolu z roku 1988, úmluvy z roku 1992 a úmluvy z roku 1996.

ČLÁNEK 4

Tuto úmluva ratifikují signatářské státy. Ratifikační listiny budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropské unie.

ČLÁNEK 5

1. Tato úmluva vstupuje v platnost mezi státy, které ji ratifikovaly, prvním dnem třetího měsíce po uložení druhé ratifikační listiny.

2. Poté tato úmluva vstupuje v platnost pro každý signatářský stát, jenž ji ratifikuje později, prvním dnem třetího měsíce následujícího po uložení jeho ratifikační listiny.

ČLÁNEK 6

Generální tajemník Rady Evropské unie oznámí signatářským státům

- a) uložení každé ratifikační listiny,
- b) dny vstupu této úmluvy v platnost pro smluvní státy.

ČLÁNEK 7

Tato úmluva, sepsaná v jediném vyhotovení v jazyce anglickém, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, irském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském, přičemž všech dvacet jedna znění má stejnou platnost, bude uložena v archivu generálního sekretariátu Rady Evropské unie. Generální tajemník předá ověřený opis vládě každého signatářského státu.

ÚMLUVA

**o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy,
otevřená k podpisu v Římě dne 19. června 1980**

PREAMBULE

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství,

USILUJÍCE pokračovat v práci na sjednocení práva v oblasti mezinárodního práva soukromého, která již byla ve Společenství, zejména v oblasti soudní příslušnosti a výkonu soudních rozhodnutí, vykonána,

PŘEJÍCE si vytvořit jednotné normy týkající se rozhodného práva pro smluvní závazkové vztahy,

SE DOHODLY TAKTO:

HLAVA I

OBLAST PŮSOBNOSTI

Článek 1

Oblast působnosti

1. Tato úmluva se použije na závazky ze smluv, které mají vztah k právu různých zemí.
2. Nepoužije se na
 - a) otázky týkající se osobního stavu nebo způsobilosti fyzických osob k právům a právním úkonům, s výhradou článku 11;

- b) smluvní závazkové vztahy týkající se
 - závětí a dědění,
 - majetkových vztahů mezi manželi,
 - práv a povinností z rodinných vztahů, rodičovství, manželství nebo z příbuzenství vzniklého manželstvím, včetně vyživovací povinnosti k dětem nemanželského původu;
 - c) závazkové vztahy ze směnek, šeků a směnek vlastních a jiných převoditelných cenných papírů v rozsahu, v jakém závazky z těchto převoditelných cenných papírů vyplývají z jejich převoditelnosti;
 - d) rozhodčí smlouvy a dohody o volbě soudu;
 - e) otázky upravené právem obchodních společností, sdružení a právnických osob týkající se například založení, způsobilosti k právům a právní úkonům, vnitřní organizace nebo rušení obchodních společností, sdružení a právnických osob a osobní zákonné odpovědnosti jejich společníků a orgánů za závazky obchodní společnosti, sdružení nebo právnické osoby;
 - f) otázku, zda může zmocněnec zavazovat vůči třetí osobě osobu, na jejíž účet tvrdí, že jedná, nebo zda může orgán obchodní společnosti, sdružení nebo právnické osoby tuto společnost, sdružení nebo osobu zavazovat vůči třetí osobě;
 - g) zakládání trustů a vztahy mezi zakladateli trustu, správcí trustu a oprávněnými osobami;
 - h) dokazování a soudní řízení s výhradou článku 14.
3. Ustanovení této úmluvy se nevztahují na pojistné smlouvy, na základě kterých jsou kryta rizika umístěná na území členských států Evropského hospodářského společenství. Při rozhodování, zda je riziko umístěno na těchto územích, použije soud své vnitrostátní právo.
4. Odstavec 3 se nevztahuje na smlouvy o zajištění.

Článek 2

Použití práva jiných než smluvních států

Právo určené na základě této úmluvy se použije i v případě, že se jedná o právo státu, který není smluvním státem.

HLAVA II

JEDNOTNÉ NORMY

Článek 3

Svobodná volba práva

1. Smlouva se řídí právem, které si strany zvolí. Volba musí být vyjádřena výslovně nebo vyplývat s dostatečnou jistotou z ustanovení smlouvy nebo okolností případu. Svou volbou mohou strany zvolit právo rozhodné pro celou smlouvu, nebo pouze pro její část.
2. Strany mohou kdykoli dohodnout, že se smlouva bude řídit jiným právem, než kterým se dosud řídila v důsledku předchozí volby podle tohoto článku nebo na základě jiného ustanovení této úmluvy. Žádná změna rozhodného práva provedená stranami po uzavření smlouvy se nedotýká její formální platnosti podle článku 9 a práv třetích osob.
3. V případě, že všechny ostatní okolnosti v okamžiku volby souvisejí pouze s jednou zemí, nesmí být skutečností, že si strany zvolily cizí právo, ať již je volba práva spojena s volbou zahraničního soudu či nikoli, dotčeno použití právních ustanovení, od nichž se podle práva dotyčné země nelze smlouvou odchýlit („imperativní ustanovení“).
4. Existence a platnost souhlasu stran s volbou rozhodného práva se určuje v souladu s články 8, 9 a 11.

Článek 4

Rozhodné právo při neexistenci volby práva

1. V míře, ve které nebylo právo rozhodné pro smlouvu zvoleno v souladu s článkem 3, se smlouva řídí právem země, s níž nejúžeji souvisí. Na část smlouvy, kterou lze od zbytku smlouvy oddělit a která úžeji souvisí s jinou zemí, však lze výjimečně použít právo této jiné země.
2. S výhradou odstavce 5 tohoto článku platí domněnka, že smlouva nejúžeji souvisí se zemí, v níž má strana, která je povinná plnit předmět smlouvy, v době uzavření smlouvy obvyklé bydliště nebo v případě obchodní společnosti, sdružení nebo právnické osoby ústředí. Byla-li však smlouva uzavřena při výkonu povolání nebo při provozování živnostenské činnosti této strany, je danou zemí země, v níž se nachází hlavní provozovna, nebo má-li být v souladu s podmínkami smlouvy plněno v jiné než hlavní provozovně, je danou zemí země, v níž se nachází tato jiná provozovna.
3. Bez ohledu na odstavec 2 tohoto článku platí pro smlouvy v rozsahu, v nichž je jejich předmětem věcné právo k nemovitosti nebo právo užívání nemovitosti, domněnka, že smlouva nejúžeji souvisí se zemí, v níž se nemovitost nachází.
4. Pro smlouvy o přepravě zboží neplatí domněnka uvedená v odstavci 2. U těchto smluv platí domněnka, že smlouva nejúžeji souvisí se zemí, v níž má přepravce v době uzavření smlouvy hlavní provozovnu, nachází-li se v této zemi také místo nakládky nebo místo vykládky nebo hlavní provozovna odesílatele zboží. Pro účely tohoto odstavce se dopravní nájemní (charterové) smlouvy a jiné smlouvy, jejichž hlavním účelem je přeprava zboží, považují za smlouvy o přepravě zboží.

5. Odstavec 2 se nepoužije, není-li možné určit předmět plnění. K domněnkám uvedeným v odstavcích 2, 3 a 4 se nepřihlíží, vyplývá-li z okolností jako celku, že smlouva úžeji souvisí s jinou zemí.

Článek 5

Spotřebitelské smlouvy

1. Tento článek se vztahuje na smlouvy, jejichž předmětem je dodání zboží nebo poskytnutí služeb určité osobě („spotřebiteli“) za účelem, který nelze považovat za výkon povolání nebo provozování živnostenské činnosti spotřebitele, a na smlouvy o poskytnutí úvěru na takové obchody.
2. Bez ohledu na článek 3 nesmí být spotřebitel v důsledku volby rozhodného práva provedené stranami zbaven ochrany, kterou mu poskytují imperativní ustanovení práva země, v níž má obvyklé bydliště, pokud
 - uzavření smlouvy v této zemi předcházela nabídka určená výslovně spotřebiteli nebo reklama a spotřebitel v této zemi uskutečnil všechny nezbytné úkony směřující k uzavření smlouvy, nebo
 - druhá strana nebo její zmocněnec obdrželi objednávku od spotřebitele v této zemi, nebo
 - smlouva je smlouvou o koupi zboží a spotřebitel cestoval z této země do jiné země, kde učinil svou objednávku, jestliže byla tato cesta organizována prodávajícím se záměrem podnítit spotřebitele ke koupi.
3. Bez ohledu na článek 4 se smlouvy, na něž se tento článek vztahuje, v případě neexistence volby rozhodného práva podle článku 3 řídí právem země, v níž má spotřebitel obvyklé bydliště, byly-li uzavřeny za okolností uvedených v odstavci 2 tohoto článku.

4. Tento článek se nevztahuje na
 - a) přepravní smlouvy,
 - b) smlouvy o poskytování služeb, mají-li být služby spotřebiteli poskytnuty výlučně v zemi odlišné od země jeho obvyklého bydliště.
5. Bez ohledu na odstavec 4 se tento článek vztahuje na smlouvy, u nichž je v celkové ceně zahrnuta kombinace dopravních a ubytovacích služeb.

Článek 6

Individuální pracovní smlouvy

1. Bez ohledu na článek 3 nesmí být zaměstnanec v případě pracovních smluv v důsledku volby rozhodného práva stranami zbaven ochrany, kterou mu poskytují imperativní ustanovení práva, které by bylo použito podle odstavce 2 v případě neexistence volby rozhodného práva.
2. Bez ohledu na článek 4 se pracovní smlouva v případě neexistence volby rozhodného práva podle článku 3 řídí
 - a) právem země, v níž zaměstnanec při plnění smlouvy obvykle vykonává svoji práci, i když je dočasně zaměstnán v jiné zemi, nebo
 - b) právem země, v níž se nachází provozovna, u které je zaměstnán, nevykonává-li zaměstnanec obvykle svou práci v jediné zemi;

vyplývá-li však z okolností, že pracovní smlouva úžeji souvisí s jinou zemí, použije se na smlouvu právo této země.

Článek 7

Imperativní ustanovení

1. Použije-li se na základě této úmluvy právo určité země, lze použít imperativní ustanovení práva jiné země, s níž věcné okolnosti úzce souvisí, v rozsahu, v jakém musí být podle práva této jiné země imperativní ustanovení použita bez ohledu na právo, které je jinak pro smlouvu rozhodné. Při rozhodování, zda mají být taková ustanovení použita, je třeba vzít v úvahu jejich povahu a účel, jakož i důsledky, které by mohly z jejich použití či nepoužití vyplynout.
2. Tuto úmluvou není v žádném případě dotčeno použití právních předpisů země soudu za okolností, kdy je jejich použití závazné bez ohledu na právo, které je jinak pro smlouvu rozhodné.

Článek 8

Souhlas stran a materiální platnost

1. Existence a platnost smlouvy nebo některého ustanovení smlouvy se určuje podle práva, které by se na základě této úmluvy použilo, kdyby byla smlouva nebo ustanovení smlouvy platné.
2. Vyplývá-li však z okolností, že by nebylo přiměřené určovat účinky chování strany podle práva uvedeného v odstavci 1, může se strana za účelem zjištění, že neprojevila souhlas, odvolat na právo země, v níž se nachází její obvyklé bydliště.

Článek 9

Forma

1. Smlouva uzavřená mezi osobami, které se nacházejí v téže zemi, je formálně platná, splňuje-li formální náležitosti podle práva, které se na ni použije podle této úmluvy, nebo práva země, v níž byla uzavřena.
2. Smlouva uzavřená mezi osobami, které se nacházejí v různých zemích, je formálně platná, splňuje-li formální náležitosti podle práva, které se na ni použije podle této úmluvy, nebo práva jedné z těchto zemí.
3. Je-li smlouva uzavřena zmocněncem, musí se při použití odstavců 1 a 2 brát v úvahu právo země, v níž zmocněnec činí právní úkony.
4. Jednostranný právní úkon, který se týká již uzavřené nebo zamýšlené smlouvy, je formálně platný, splňuje-li formální náležitosti podle práva, které se na smlouvu použije nebo které by se na ni použilo podle této úmluvy, nebo práva země, v níž byl tento úkon učiněn.
5. Odstavce 1 až 4 se nevztahují na smlouvy, na které se vztahuje článek 5 a které byly uzavřeny za okolností uvedených v čl. 5 odst. 2. Pro formu takových smluv je rozhodné právo země, v níž má spotřebitel obvyklé bydliště.
6. Bez ohledu na odstavce 1 až 4 tohoto článku se na smlouvu, jejímž předmětem je věcné právo k nemovitosti nebo právo užívání nemovitosti, vztahují imperativní ustanovení práva země, v níž se nemovitost nachází, která upravují formu, pokud se podle tohoto práva uvedená ustanovení použijí bez ohledu na místo uzavření smlouvy a na právo, které je jinak pro smlouvu rozhodné.

Článek 10

Působnost práva rozhodného pro smlouvu

1. Právem rozhodným pro smlouvu podle článků 3 až 6 a článku 12 této úmluvy se řídí zejména
 - a) výklad,
 - b) plnění závazků vyplývajících ze smlouvy,
 - c) důsledky úplného nebo částečného porušení těchto závazků včetně stanovení škody, jsou-li stanoveny právem a v rámci pravomocí přiznaných soudu jeho procesním právem,
 - d) různé způsoby zániku závazku, včetně promlčení a zániku práv v důsledku uplynutí doby,
 - e) důsledky neplatnosti smlouvy.
2. Pokud jde o způsob plnění a opatření, jež musí věřitel učinit v případě vadného plnění, bere se v úvahu právo země, v níž se plnění uskutečňuje.

Článek 11

Nezpůsobilost

Ve smlouvě uzavřené mezi osobami, které se nacházejí v téže zemi, se může fyzická osoba, která by byla způsobilá podle práva této země, odvolat na svou nezpůsobilost vyplývající z jiného práva pouze tehdy, pokud druhá smluvní strana o této nezpůsobilosti v době uzavření smlouvy věděla nebo o ní nevěděla z nedbalosti.

Článek 12

Postoupení pohledávky

1. Pro vzájemné závazky postupitele a postupníka při postoupení pohledávky je rozhodné právo, kterým se podle této úmluvy řídí smlouva mezi postupitelem a postupníkem.
2. Právo, jímž se řídí postoupená pohledávka, určuje převoditelnost pohledávky, vztah mezi postupníkem a dlužníkem, podmínky, za kterých může být postoupení uplatněno vůči dlužníkovi, a zprošťující účinek dlužníkovy plnění.

Článek 13

Subrogace

1. Má-li určitá osoba („věřitel“) smluvní pohledávku za jinou osobou („dlužníkem“) a třetí osoba je povinna uspokojit věřitele nebo na základě této povinnosti věřitele uspokojila, určuje právo, kterým se řídí povinnost této třetí osoby, zda a v jakém rozsahu je třetí osoba oprávněna uplatnit vůči dlužníkovi práva, která měl věřitel vůči dlužníkovi podle práva rozhodného pro jejich vztah.
2. Totéž pravidlo platí v případě, že povinnými z téže smluvní pohledávky je více osob a jedna z nich věřitele uspokojila.

Článek 14

Důkazní břemeno

1. Právo rozhodné pro smlouvu podle této úmluvy se použije do té míry, v jaké pro smluvní závazkové vztahy stanoví pravidla pro použití právních domněnek nebo určení důkazních břemen.

2. Právní úkon může být prokázán jakýmkoli důkazem přípustným podle práva země, v níž má soud sídlo, nebo některého práva uvedeného v článku 9, podle kterého je právní úkon formálně platný, za předpokladu, že soud může tento důkaz provést.

Článek 15

Vyloučení zpětného a dalšího odkazu

Použitím práva země určeným na základě této úmluvy se rozumí použití v této zemi platných právních norem, s výjimkou jejích norem mezinárodního práva soukromého.

Článek 16

Veřejný pořádek

Použití některé normy práva určeného na základě této úmluvy může být odmítnuto pouze za předpokladu, že je toto použití zjevně neslučitelné s veřejným pořádkem země, v níž má soud sídlo.

Článek 17

Zákaz zpětné působnosti

Tato úmluva se ve smluvním státě vztahuje na smlouvy uzavřené po dni, ke kterému vstoupí pro dotyčný stát v platnost.

Článek 18

Jednotný výklad

Při výkladu a používání výše uvedených jednotných norem je třeba brát v úvahu jejich mezinárodní povahu a přání dosáhnout při jejich výkladu a používání jednoty.

Článek 19

Státy s více právními systémy

1. Je-li některý stát složen z více územních jednotek, z nichž každá má vlastní právní normy upravující smluvní závazkové vztahy, považuje se každá územní jednotka pro účely určení rozhodného práva podle této úmluvy za zemi.
2. Stát, v němž mají různé územní jednotky vlastní právní normy upravující smluvní závazkové vztahy, není povinen uplatňovat tuto úmluvu při kolizích výhradně mezi právními řády těchto jednotek.

Článek 20

Přednost práva Společenství

Touto úmluvou není dotčeno použití kolizních norem pro smluvní závazkové vztahy ve zvláštních oblastech, které jsou nebo budou obsaženy v právních aktech orgánů Evropských společenství nebo ve vnitrostátních právních předpisech, které byly při provádění takových právních aktů harmonizovány.

Článek 21

Vztah k jiným úmluvám

Touto úmluvou není dotčeno použití mezinárodních úmluv, jejichž smluvní stranou smluvní stát je nebo se jí stane.

Článek 22

Výhrady

1. Každý smluvní stát si může při podpisu, ratifikaci, přijetí nebo schválení vyhradit právo neuplatňovat tato ustanovení:
 - a) čl. 7 odst. 1,
 - b) čl. 10 odst. 1 písm. e).
2. Každý smluvní stát může rovněž při oznamování rozšíření platnosti této úmluvy v souladu s čl. 27 odst. 2 učinit jednu nebo více těchto výhrad s účinkem omezeným na všechna nebo některá území, na které se rozšíření vztahuje.
3. Každý smluvní stát může kdykoli vzít zpět výhradu, kterou učinil; výhrada pozbývá účinku prvním dnem třetího kalendářního měsíce po oznámení zpětvzeti.

HLAVA III

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 23

1. Přeje-li si smluvní stát poté, co pro něj tato úmluva vstoupí v platnost, přijmout pro určitou skupinu smluv spadajících do oblasti působnosti této úmluvy novou kolizní normu, sdělí svůj záměr ostatním signatářským státům prostřednictvím generálního tajemníka Rady Evropských společenství.
2. Do šesti měsíců od sdělení učiněného generálnímu tajemníkovi Rady jej může každý signatářský stát požádat, aby zprostředkoval konzultace mezi signatářskými státy za účelem dosažení dohody.

3. Nepožádá-li žádný signatářský stát v této lhůtě o konzultace nebo není-li v průběhu konzultací ve lhůtě dvou let od sdělení učiněného generálnímu tajemníkovi Rady dosaženo dohody, může dotyčný smluvní stát změnit své právo zmíněným způsobem. O opatření přijatém tímto státem jsou ostatní signatářské státy vyrozuměny prostřednictvím generálního tajemníka Rady Evropských společenství.

Článek 24

1. Přeje-li si smluvní stát poté, co pro něj tato úmluva vstoupí v platnost, uzavřít mnohostrannou úmluvu, jejímž hlavním cílem nebo jedním z hlavních cílů je stanovit normy mezinárodního práva soukromého pro některou otázku spadající do oblasti působnosti této úmluvy, použije se postup stanovený v článku 23. Lhůta dvou let stanovená v čl. 23 odst. 3 se však zkracuje na jeden rok.
2. Postup uvedený v odstavci 1 nemusí být dodržen, je-li některý smluvní stát nebo některé z Evropských společenství již smluvní stranou uvedené mnohostranné úmluvy nebo je-li jejím účelem revize úmluvy, jejímž smluvním státem již dotyčný stát je, nebo jedná-li se o úmluvu uzavřenou v rámci smluv o založení Evropských společenství.

Článek 25

Domnívá-li se smluvní stát, že právní jednota dosažená touto úmluvou je poškozována uzavíráním dohod odlišných od těch, které jsou uvedeny v čl. 24 odst. 1, může tento stát požádat generálního tajemníka Rady Evropských společenství, aby zprostředkoval konzultace mezi signatářskými státy této úmluvy.

Článek 26

Každý smluvní stát může požádat o revizi této úmluvy. V tom případě svolá předseda Rady Evropských společenství za účelem revize konferenci.

Článek 27

1. Tato úmluva se vztahuje na evropská území smluvních států včetně Grónska a na celé území Francouzské republiky.
2. Aniž je dotčen odstavec 1,
 - a) nevztahuje se tato úmluva na Faerské ostrovy, neučiní-li Dánské království opačné prohlášení,
 - b) tato úmluva se nevztahuje na žádné evropské území nacházející se mimo Spojené království, za jehož mezinárodní vztahy Spojené království odpovídá, neučiní-li Spojené království ve vztahu k takovému území opačné prohlášení,
 - c) tato úmluva se vztahuje na Nizozemské Antily, učiní-li Nizozemské království odpovídající prohlášení.
3. Tato prohlášení mohou být učiněna kdykoli prostřednictvím oznámení generálnímu tajemníkovi Rady Evropských společenství.
4. Řízení zahájená ve Spojeném království na základě odvolání od soudů na některém z území uvedených v odst. 2 písm. b) se považují za řízení probíhající před těmito soudy.

Článek 28

1. Tato úmluva je od 19. června 1980 otevřena k podpisu státům, které jsou smluvními stranami Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství.

2. Tato úmluva vyžaduje ratifikaci, přijetí nebo schválení signatářskými státy. Listiny o ratifikaci, přijetí nebo schválení budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropských společenství.

Článek 29

1. Tato úmluva vstupuje v platnost prvním dnem třetího měsíce následujícího po uložení sedmé listiny o ratifikaci, přijetí nebo schválení.
2. Pro každý signatářský stát, který tuto úmluvu ratifikuje, přijme nebo schválí později, vstupuje tato úmluva v platnost prvním dnem třetího měsíce následujícího po uložení jeho listiny o ratifikaci, přijetí nebo schválení.

Článek 30

1. Tato úmluva zůstává v platnosti po dobu deseti let ode dne vstupu v platnost v souladu s čl. 29 odst. 1, a to i v případě států, pro něž vstoupí v platnost později.
2. Nedojde-li k výpovědi, obnovuje se tato úmluva automaticky vždy na dalších pět let.
3. Výpověď musí být nejméně šest měsíců před uplynutím desetileté nebo pětileté lhůty, podle okolností, oznámena generálnímu tajemníku Rady Evropských společenství. Výpověď může být omezena na jakékoli území, na něž byla platnost úmluvy rozšířena prohlášením podle čl. 27 odst. 2.
4. Výpověď má účinky pouze ve vztahu ke státu, který ji oznámil. Mezi ostatními smluvními státy zůstává úmluva v platnosti.

Článek 31

Generální tajemník Rady Evropských společenství oznámí státům, které jsou smluvními stranami Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství,

- a) podpisy,
- b) uložení každé listiny o ratifikaci, přijetí nebo schválení,
- c) datum vstupu této úmluvy v platnost,
- d) sdělení učiněná podle článků 23, 24, 25, 26, 27 a 30,
- e) výhrady a jejich zpětvzetí podle článku 22.

Článek 32

Protokol přiložený k této úmluvě tvoří její nedílnou součást.

Článek 33

Tato úmluva, sepsaná v jediném vyhotovení v jazyce anglickém, dánském, francouzském, irském, italském, německém a nizozemském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost, bude uložena v archivu sekretariátu Rady Evropských společenství. Generální tajemník předá její ověřený opis všem vládám signatářských států.

Na důkaz čehož připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k této úmluvě své podpisy.

V Římě dne devatenáctého června tisíc devět set osmdesát.

[Podpisy zplnomocněných zástupců]

PROTOKOL

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY se dohodly na tomto ustanovení, které se připojuje k úmluvě jako příloha:

„Bez ohledu na ustanovení Úmluvy si může Dánsko ponechat ustanovení týkající se práva rozhodného pro námořní přepravu zboží obsažená v článku 169 Søloven (námořní zákon) a může je měnit, aniž dodrží postup stanovený v článku 23 Úmluvy.“

Na důkaz čehož připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k tomuto protokolu své podpisy.

V Římě dne devatenáctého června tisíc devět set osmdesát.

[Podpisy zplnomocněných zástupců]

SPOLEČNÉ PROHLÁŠENÍ

Při podpisu Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy vlády Belgického království, Dánského království, Francouzské republiky, Irska, Italské republiky, Lucemburského velkovévodství, Nizozemského království, Spojeného království Velké Británie a Severního Irska a Spolkové republiky Německo,

- I. usilující v co největší míře zabránit rozptýlení kolizních norem do mnoha dokumentů a rozdílům mezi těmito normami, vyjadřují přání, aby orgány Evropských společenství při výkonu pravomocí, které jim byly svěřeny smlouvami o jejich založení, v případě potřeby usilovaly o přijímání takových kolizních norem, které jsou co nejvíce v souladu s normami Úmluvy;
- II. vyhlášující svůj záměr, že ode dne podpisu této úmluvy až do doby, kdy se pro ně stane závazným článek 24, budou vzájemně konzultovat případy, kdy by některý signatářský stát vyjádřil přání stát se smluvní stranou úmluvy, na kterou by se použil postup uvedený v článku 24;
- III. s ohledem na přínos, který má Úmluva o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy pro sjednocení kolizních norem v rámci Evropských společenství, vyjadřují názor, že každý stát, který se stane členem Evropských společenství, by měl k této úmluvě přistoupit.

Na důkaz čehož připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k tomuto společnému prohlášení své podpisy.

V Římě dne devatenáctého června tisíc devět set osmdesát.

[Podpisy zplnomocněných zástupců]

SPOLEČNÉ PROHLÁŠENÍ

Vlády Belgického království, Dánského království, Francouzské republiky, Irska, Italské republiky, Lucemburského velkovévodství, Nizozemského království, Spojeného království Velké Británie a Severního Irska a Spolkové republiky Německo,

podepisující Úmluvu o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy;

přejíce si zajistit co nejúčinnější uplatňování úmluvy;

usilující zabránit tomu, aby kvůli rozdílům ve výkladu úmluvy nedošlo k oslabení jejího sjednocujícího účinku;

prohlašují, že jsou připraveny:

1. zkoumat možnost přenesení určitých pravomocí na Soudní dvůr Evropských společenství a popřípadě jednat o uzavření dohody v této věci,
2. pořádat pravidelně setkání svých zástupců.

Na důkaz čehož připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k tomuto společnému prohlášení své podpisy.

V Římě dne devatenáctého června tisíc devět set osmdesát.

[Podpisy zplnomocněných zástupců]

PRVNÍ PROTOKOL
O VÝKLADU ÚMLUVY O PRÁVU ROZHODNÉM PRO SMLUVNÍ ZÁVAZKOVÉ VZTAHY,
OTEVŘENÉ K PODPISU V ŘÍMĚ DNE 19. ČERVNA 1980,
SOUDNÍM DVOREM EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY SMLOUVY O ZALOŽENÍ EVROPSKÉHO
HOSPODÁŘSKÉHO SPOLEČENSTVÍ,

S OHLEDEM na společné prohlášení připojené k Úmluvě o právu rozhodném pro smluvní
závazkové vztahy, otevřené k podpisu v Římě dne 19. června 1980,

SE ROZHODLY uzavřít protokol přenášející pravomoc ve věci výkladu uvedené úmluvy na Soudní
dvůr Evropských společenství, a za tímto účelem byli jmenováni tito zplnomocnění zástupci:

[Zplnomocnění zástupci jmenovaní členskými státy]

KTEŘÍ se po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležité formě, zasedajíce
v Radě Evropských společenství,

DOHODLI TAKTO:

Článek 1

Soudní dvůr Evropských společenství má pravomoc rozhodovat o výkladu

- a) Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, otevřené k podpisu v Římě dne 19. června 1980 (dále jen „Římská úmluva“),
- b) úmluv o přistoupení k Římské úmluvě států, které se staly členy Evropských společenství po dni, ke kterému byla otevřena k podpisu,
- c) tohoto protokolu.

Článek 2

Kterýkoli z níže uvedených soudů může požádat Soudní dvůr o rozhodnutí o předběžné otázce, která vyvstane při projednávání věci před tímto soudem a která se týká výkladu ustanovení aktů uvedených v článku 1, považuje-li tento soud rozhodnutí o této otázce za nezbytné k vynesení svého rozsudku:

- a) – v Belgii:
la Cour de cassation/het Hof van Cassatie a le Conseil d'État/de Raad van Staate,
- v Dánsku:
Højesteret,
- ve Spolkové republice Německo:
die obersten Gerichtshöfe des Bundes,

- v Řecku:
Τα ανώτατα Δικαστήρια,
 - ve Španělsku:
el Tribunal Supremo,
 - ve Francii:
la Cour de cassation a le Conseil d'État,
 - v Irsku:
the Supreme Court,
 - v Itálii:
la Corte suprema di cassazione a il Consiglio di Stato,
 - v Lucembursku:
la Cour Supérieure de Justice, zasedá-li jako Cour de cassation,
 - v Nizozemsku:
de Hoge Raad,
 - v Portugalsku:
o Supremo Tribunal de Justiça a o Supremo tribunal Administrativo,
 - ve Spojeném království:
the House of Lords a ostatní soudy, proti jejichž rozhodnutí není přípustný opravný prostředek;
- b) soudy smluvních států, rozhodují-li jako soudy odvolací.

Článek 3

1. Příslušný orgán smluvního státu může požádat Soudní dvůr o vyjádření ve věci výkladu ustanovení aktů uvedených v článku 1, odporují-li rozhodnutí soudů tohoto státu výkladu poskytnutému Soudním dvorem nebo výkladu obsaženému v rozhodnutí soudu jiného smluvního státu uvedeného v článku 2. Tento odstavec se vztahuje pouze na pravomocná rozhodnutí.

2. Výklad poskytnutý Soudním dvorem na základě takové žádosti nemá vliv na rozhodnutí, která byla podnětem žádosti o výklad.
3. Nejvyšší státní zástupci při kasačních soudech smluvních států nebo jiný orgán určený smluvním státem může požádat Soudní dvůr o výklad v souladu s odstavcem 1.
4. Tajemník Soudního dvora oznámí žádost smluvním státům, Komisi a Radě Evropských společenství, které mohou ve lhůtě dvou měsíců od oznámení předložit Soudnímu dvoru podání nebo písemná vyjádření.
5. V souvislosti s řízením uvedeným v tomto článku se nevybírají žádné poplatky, ani se nepřiznávají žádné náhrady výdajů nebo nákladů.

Článek 4

1. Nestanoví-li tento protokol jinak, použijí se ustanovení Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství a Protokolu o statutu Soudního dvora k ní připojeného, která se použijí v případě, že je Soudní dvůr požádán o rozhodnutí o předběžné otázce, také na řízení o výkladu aktů uvedených v článku 1.
2. Jednací řád Soudního dvora bude podle potřeby upraven a doplněn v souladu s článkem 188 Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství.

Článek 5

Tento protokol vyžaduje ratifikaci signatářskými státy. Ratifikační listiny budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropských společenství.

Článek 6

1. Pro vstup tohoto protokolu v platnost se vyžaduje jeho ratifikace sedmi státy, pro něž platí Římská úmluva. Tento protokol vstupuje v platnost prvním dnem třetího měsíce následujícího po uložení ratifikační listiny státem, který tak učiní jako poslední. Vstoupí-li však druhý protokol o přenesení určitých pravomocí ve věci výkladu Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, otevřené k podpisu v Římě dne 19. ledna 1980, na Soudní dvůr Evropských společenství, který byl uzavřen v Bruselu dne 19. prosince 1988, v platnost později, vstoupí tento protokol v platnost teprve dnem vstupu druhého protokolu v platnost.
2. Každá ratifikace následující po vstupu tohoto protokolu v platnost nabývá účinku prvním dnem třetího měsíce následujícího po uložení ratifikační listiny za předpokladu, že ratifikace, přijetí nebo schválení Římské úmluvy dotyčným státem již nabylo účinku.

Článek 7

Generální tajemník Rady Evropských společenství oznámí signatářským státům

- a) uložení každé ratifikační listiny,
- b) den vstupu tohoto protokolu v platnost,
- c) každé určení sdělené podle čl. 3 odst. 3,
- d) každé sdělení podle článku 8.

Článek 8

Smluvní státy sdělí generálnímu tajemníkovi Rady Evropských společenství znění svých právních předpisů, které jsou nezbytné ke změně seznamu soudů uvedených v čl. 2 písm. a).

Článek 9

Tento protokol platí po dobu platnosti Římské úmluvy za podmínek stanovených v jejím článku 30.

Článek 10

Každý smluvní stát může požádat o revizi tohoto protokolu. V tom případě svolá předseda Rady Evropských společenství za účelem revize konferenci.

Článek 11

Tento protokol, sepsaný v jediném vyhotovení v jazyce anglickém, dánském, francouzském, irském, italském, německém, nizozemském, portugalském, řeckém a španělském, přičemž všech deset znění má stejnou platnost, bude uložen v archivu Generálního sekretariátu Rady Evropských společenství. Generální tajemník předá jeho ověřený opis všem vládám signatářských států.

Na důkaz čehož připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k tomuto protokolu své podpisy.

V Bruselu dne devatenáctého prosince tisíc devět set osmdesát osm.

[Podpisy zplnomocněných zástupců]

SPOLEČNÁ PROHLÁŠENÍ

Společné prohlášení

Vlády Belgického království, Dánského království, Spolkové republiky Německo, Řecké republiky, Španělského království, Francouzské republiky, Irska, Italské republiky, Lucemburského velkovévodství, Nizozemského království, Portugalské republiky a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska,

podepisující První protokol o výkladu Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, otevřené k podpisu v Římě dne 19. června 1980, Soudním dvorem Evropských společenství,

přejíce si zajistit co nejúčinnější a nejjednotnější uplatňování úmluvy,

prohlašují, že jsou připraveny pořádat ve spolupráci se Soudním dvorem Evropských společenství výměnu informací o pravomocných rozhodnutích, která na základě Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy vydávají soudy uvedené v článku 2 uvedeného protokolu. Výměna informací bude zahrnovat

- zasílání rozhodnutí vydaných soudy uvedenými v čl. 2 písm. a) a významných rozhodnutí vydaných soudy uvedenými v čl. 2 písm. b) Soudnímu dvoru příslušnými vnitrostátními orgány;
- třídění a dokumentační využití těchto rozhodnutí Soudním dvorem, včetně vypracování, v případě potřeby, výtahů a překladů a zveřejňování zvláště významných rozhodnutí;
- předávání dokumentace Soudním dvorem příslušným vnitrostátním orgánům států, které jsou smluvními stranami protokolu, jakož i Komisi a Radě Evropských společenství.

Na důkaz čehož připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k tomuto společnému prohlášení své podpisy.

V Bruselu dne devatenáctého prosince tisíc devět set osmdesát osm.

[Podpisy zplnomocněných zástupců]

Společné prohlášení

Vlády Belgického království, Dánského království, Spolkové republiky Německo, Řecké republiky, Španělského království, Francouzské republiky, Irska, Italské republiky, Lucemburského velkovévodství, Nizozemského království, Portugalské republiky a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska,

podepisující První protokol o výkladu Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, otevřené k podpisu v Římě dne 19. června 1980, Soudním dvorem Evropských společenství,

s ohledem na společné prohlášení připojené k Úmluvě o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy,

přejíce si zajistit co nejúčinnější a nejjednotnější uplatňování úmluvy,

usilující zabránit rozdlům při výkladu úmluvy, oslabujících její sjednocující účinek,

vyslovují názor, že každý stát, který se stane členem Evropských společenství, by měl přistoupit k tomuto protokolu.

Na důkaz čehož připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k tomuto společnému prohlášení své podpisy.

V Bruselu dne devatenáctého prosince tisíc devět set osmdesát osm.

[Podpisy zplnomocněných zástupců]

DRUHÝ PROTOKOL
O PŘENESENÍ URČITÝCH PRAVOMOCÍ VE VĚCI VÝKLADU ÚMLUVY O PRÁVU
ROZHODNÉM PRO SMLUVNÍ ZÁVAZKOVÉ VZTAHY,
OTEVŘENÉ K PODPISU V ŘÍMĚ DNE 19. ČERVNA 1980, NA SOUDNÍ DVŮR
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY SMLOUVY O ZALOŽENÍ EVROPSKÉHO
HOSPODÁŘSKÉHO SPOLEČENSTVÍ,

VZHLEDEM K TOMU, že Úmluva o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, otevřená k podpisu v Římě dne 19. června 1980 (dále jen „Římská úmluva“), vstoupí v platnost po uložení sedmé listiny o ratifikaci, přijetí nebo schválení;

VZHLEDEM K TOMU, že jednotné používání norem stanovených v Římské úmluvě vyžaduje vytvoření mechanismu zajišťujícího jejich jednotný výklad, a že je proto vhodné přenést patřičné pravomoci na Soudní dvůr Evropských společenství ještě před tím, než Římská úmluva vstoupí v platnost pro všechny členské státy Evropského hospodářského společenství,

SE ROZHODLY uzavřít tento protokol, a za tím účelem byli jmenováni tito zplnomocnění zástupci:

[Zplnomocnění zástupci jmenovaní členskými státy]

KTEŘÍ, se po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležité formě, zasedajíce v Radě Evropských společenství,

DOHODLI TAKTO:

Článek 1

1. Soudní dvůr Evropských společenství má ve vztahu k Římské úmluvě pravomoci, které na něj byly přeneseny Prvním protokolem o výkladu Úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, otevřené k podpisu v Římě dne 19. června 1980, Soudním dvorem Evropských společenství, jenž byl uzavřen v Bruselu dne 19. prosince 1988. Použijí se Protokol o statutu Soudního dvora Evropských společenství a jednací řád Soudního dvora.
2. Jednací řád Soudního dvora bude podle potřeby upraven a doplněn v souladu s článkem 188 Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství.

Článek 2

Tento protokol vyžaduje ratifikaci signatářskými státy. Ratifikační listiny budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropských společenství.

Článek 3

Tento protokol vstupuje v platnost prvním dnem třetího měsíce následujícího po uložení ratifikační listiny signatářským státem, který tak učiní jako poslední.

Článek 4

Tento protokol, sepsaný v jediném vyhotovení v jazyce anglickém, dánském, francouzském, irském, italském, německém, nizozemském, portugalském, řeckém a španělském, přičemž všech deset znění má stejnou platnost, bude uložen v archivu Generálního sekretariátu Rady Evropských společenství. Generální tajemník předá jeho ověřený opis všem vládám signatářských států.

Na důkaz čehož připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k tomuto protokolu své podpisy.

V Bruselu dne devatenáctého prosince tisíc devět set osmdesát osm.

[Podpisy zplnomocněných zástupců]

ISSN 1801-0393

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 287, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce mezinárodních smluv. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2006 činí 1500,- Kč, druhá záloha činí 1500,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 519 305 176, 516 205 174, 519 205 174, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 207, 519 305 207, objednávky-knihkupci – 516 205 161, 519 305 161, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej – Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 432 244; **Hradec Králové:** TECHNOR, Wonkova 432; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihárství – Příbíkova, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdík, Lidická 69, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Týcho, Ostružnická 3, Knihkupectví SEVT, a. s., Ostružnická 10; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Denisova 1; **Otrokovice:** Ing. Kuččík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEC, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** TYPOS, a. s., Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1:** Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 2:** ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům), SEVT a. s., Slezská 126/6; **Praha 4:** SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 7:** MONITOR CZ, s. r. o., V háji 6, tel.: 272 735 797; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po – pá 7 – 12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonent.cz; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190; **Přerov:** Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková – YAH0-i-centrum, Komenského 38; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 352 303 402; **Šumperk:** Knihkupectví D & G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplíce:** Knihkupectví L & N, Masarykova 15; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Cartoon, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírky zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírky, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklama:** informace na tel. číslech 516 205 174, 519 305 174. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.